

10. За това тихо ся помръднѣ, и като обгледваше горизонта и обширнѣ-тѣ землѣ, науми си за приятели-ты на младость-тѣ, кои-то за сега бѣхѣ по благополучни и по добри отъ него, бѣхѣ учители на землѣ-тѣ и бащи на по благополучны дѣца и на благословены человекы.

11. „О!“ каза той, и азъ можяхъ, какъ-то ти, да заспѣ въ тѣсь първа нощъ съ сухи очи, ако быхъ искалъ! Ахъ! сладчайши ми родители, много по благополученъ щѣхъ да бѣдѣ, ако изпълняхъ божественны-ты Ви молитвования на новѣ-тѣ години и спасителны-ты Ви наставленія!

12. А кога-то си въспомнюваше за младость-тѣ си, тогасъ му ся стори, като че ся исправяше вапирь-тѣ въ гробницѣ-тѣ подъ образа му; сѣтнѣ ся измѣни на единъ живостенъ младецъ чрѣзь севѣрие-то, кое-то въ нощъ-тѣ на новѣ-тѣ години, съгледва духове на бѣдѣщность-тѣ.

13. Като не можяше вече да гледа тыя нѣчта, покры очи-ты си! и безброины горѣщы сълзы изобилно течяхѣ по снѣга; сѣтнѣ като въздѣхнѣ по тихо, казваше неутѣшимо и нечувствително: „дойди пакъ, о младосте, дойди пакъ!“

14. И, о чудо! младость-та пакъ дойде! защото всичко-то бѣше едно страшно присѣнваніе. Той бѣ по себе си младъ, заблужденія-та му обаче не бѣхѣ присѣнванія. За това той отъ душѣ възблагодари Бога, че, като бѣ още младъ, можя да ся възвърне отъ гнѣсавыя пѣть на лошетнѣ-тѣ и да влѣзе въ сълнечныя пѣть на добродѣтель-тѣ, кой-то води въ богато-то мѣсто на жетвѣ-тѣ.

15. Връщай ся и ты съ него, о юноша, кога-то ся намѣришь въ пѣтя на заблужденіе-то! Това